
Kyrkomötet
Motion 2017:65
av Kjell Petersson

Dopets inledningsord och dopbönen

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar att föreslå första inledningsordet i kyrkohandboksförslaget (sidan 132) ska ha följande lydelse:

I dopet möter Gud oss för att vi ska leva i gemenskap med Kristus. Därför sände han sin Son, Jesus Kristus för att rädda oss från det onda. Genom dopet föder han oss till nytt liv, för oss in i sin kyrka och till ett liv i förening med honom. Det gör Gud med *detta/dessa barn/dig/er* som idag ska döpas.

2. Kyrkomötet beslutar att det andra inledningsordets tre sista rader i kyrkohandboksförslaget (sidan 133) ska ha följande lydelse:

Störst eller minst, först eller sist gör ingen skillnad. Alla blir genom dopet ett i Jesus Kristus.

3. Kyrkomötet beslutar att den doppåminnelse som finns i påsknattsmässan i kyrkohandboksförslaget (sidan 120–121) ska ha följande lydelse och få användas under momentet Dopbön i dopordningen:

O Gud, vi prisar dig ...
Låt din helige Ande flöda över oss och förnya våra liv med din förlåtelse, nåd och kärlek. Kom med din helige Ande och gör detta vatten till en nådens källa. Dig Gud, tillhör all ära och allt lov nu och i evighet.

4. Kyrkomötet beslutar att följande dopbön ska införas i nya kyrkohandboken som en alternativ dopbön:

Helige, barmhärtige Gud,
vid tidens början skapade du himmel och jord,
du lät din Ande sväva över vattnen och ge liv åt allt.
Noa och hans familj räddade du från den stora flodens vatten.
Genom vatten befriade du ditt folk från slaveriet i Egypten.
När Johannes döpte sänkte sig Anden som en duva över Jesus
och på korset blev han för oss en livets källa.
Vi tackar dig för att du i dopet ger oss del i hans död och uppståndelse.
Helga med din Ande detta vatten till en nådens källa,
så att de som nu ska döpas renas från synden och föds på nytt.
Hjälp oss att leva i Andens skapande glädje
och bevara oss hos dig till livets slut.
Genom din son, Jesus Kristus, vår Herre.

5. Kyrkomötet beslutar att den första dopbönens åttonde rad i kyrkohandboks-förslaget (sidan 137–138) ska ha följande lydelse:

Föd *henne/honom/den* till ett nytt liv i Kristus

Motivering

1. Det första föreslagna inledningsordet är för kortfattat, i synnerhet om dopet firas som en egen fristående gudstjänst. Momentet *Inledningsord* ska vara med vid varje dop, och behöver en viss längd och tyngd för att församlingen ska uppfatta att detta är dopgudstjänstens inledning. Den komplettering som föreslås är hämtad från 1986 års handbok.

2. Förslaget innebär att uttrycket: *i dopet görs ingen skillnad mellan människor* tas bort, eftersom det lätt kan uppfattas som att *dopet gör ingen skillnad mellan människor*. Men dopet gör skillnad mellan människor. Genom dopet tas den döpte upp i den kristna församlingen, ges syndernas förlåtelse och föds till ett nytt liv i Kristus. Det som handbokskommittén positivt vill formulera, att i dopet ingen har försteg framför den andre kan uttryckas på följande sätt: *Störst eller minst, först eller sist gör ingen skillnad. Alla blir genom dopet ett i Jesus Kristus*.

3. Den bön som kallas doppåminnelse i påsknattsmässan är efterlängtd. Bönen bakgrund är den s.k. syndaflodsbönen som finns med i de två dopordningar som Martin Luther utgav. Sådana böner finns numera med i flera moderna lutherska dopordningar, bl.a. i den finska kyrkan och ELCA (Evangelical Lutheran Church in America). Dessa dopböner har en tydlig *anamneskaraktär* (åminnelsekaraktär) och har sin bakgrund både i reformationstidens dopordningar och i den *ordostruktur* som spelat en stor roll i nutida handboksarbete i olika kyrkor. De bibliska exemplen på Guds frälsande gärningar i bönen skänker en välkommen konkretion, och dessa händelser är lätt att anknyta till både i förkunnelse och dopsamtal. Om man inte vill använda påsknattens doppåminnelse som en dopbön, ges ett förslag till en nyskriven dopbön som lyfter fram de frälsningshistoriskt viktiga händelserna och som gör att Svenska kyrkans nya dopordning ligger i fas med andra lutherska kyrkors dopordningar.

4. Om den skrivning som finns i förslaget inte är ett tryckfel, är den dålig svenska. Att föra någon någonstans uttrycker riktning; att bli döpt handlar inte om riktning utan om en förändrad livssituation.

Stockholm den 25 juli 2017

Kjell Petersson (FK)